

1894-09-30

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 5 4

Library of Neapolis University Pafos

---

<http://hdl.handle.net/11728/10880>

*Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository*

ΤΙΜΗ ΕΥΝΑΡΟΜΗΣ ΠΡΟΪΑΗΡΩΤΕΑ

Ετήσια εν Κύπρω Σελίνια..... 8.  
Εν τῷ ἐξωτερικῷ ..... 10.

Πᾶσα αἴτησις δέον νὰ γίνηται πρὸς τὸν ἐκδότην, ὡς καὶ πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς δέον νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

# NEON ΕΦΗΜΕΡΙΣ

## ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής καὶ ἐκδότης  
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΓΓΡΑΦΗΤΕΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ Νέου Ἐθνικοῦ καταχωρίζονται δωρεάν. Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώμας τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς. Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

### Ο ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΠΕΡΙ ΚΥΠΡΟΥ.

«Ὅτε ὁ Λόρδος Βήκονοφιλδ ἀνήγειρε διὰ λαμπροῦ λόγου εἰς τὴν βουλὴν, ὅτι ἡ νῆσος Κύπρος θὰ καταλαμβάνετο ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν δυνάμει συμφάσεως μετὰ τοῦ Σουλτάνου, τυχαίως παρετήρησεν, ὅτι ἡ Κύπρος θὰ ἦτο μεγάλως ὠφέλιμος εἰς τὸ στέμμα ὡς μόνιμος «στρατιωτικὸς σταθμὸς». Κατὰ τὰ φαινόμενα ἀντὶ νὰ καταστῇ στρατιωτικὸς σταθμὸς, ἡ Κύπρος, ἐν πολεμικῇ ἐννοίᾳ ἔχει καταστῆ τόπος, ἐξ οὗ αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις ἀποχωροῦσι μὲ διπλὴν ταχύτητα. Ἡ ἀγγλικὴ φρουρὰ, συγχειμένη ἐξ ἡμίσεως τάγματος τῶν G. Rangers, ἔλαβε διαταγὰς, ὅπως μεταβῇ εἰς Μάλταν καὶ συμπληρώσῃ τὸν ἐκεῖ στρατόν, ἐνῶ ὁ Χριστιανικὸς πληθυσμὸς τῆς νήσου κατελήρθη ὑπὸ πανικῷ ἕνεκεν τοῦ ἀνυποστάτου φόβου, ὅτι ἠδύνατο ἀπαξ εἶτι νὰ περιέλθῃ ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῶν δυστρόπων Τούρκων. Πάντοτε ἐσκέφθημεν, ὅτι ὑπῆρχον τόσαι πολλοὶ στρατιῶται ἐν Μάλτα, ὥστε, ἐάν εἰς πρόσθετος στρατιώτης ἐτίθετο εἰς τὴν νήσον, εἰς ἄλλο «νεζιονῆς» πρέπει νὰ παυθῇ. Ἀλλ' ἡ Μάλτα φαίνεται εἶχε μείνη μὲ ὀλιγώτερον στρατεύμα ἕνεκα τῆς αἰτήσεως ἐξ Ἰνδιῶν καὶ τῆ πτωχῆ Κύπρος ὑπέφερον ἐκ τούτου.»

«Sunday Times»

«Ἡ εἰδήσις, ὅτι οἱ τέσσαρες λόχοι Ἀγγλῶν στρατιωτῶν, εἴτινες ἀποτελοῦσι τὴν ἐν Κύπρῳ φρουρὰν, ἀνεκλήθησαν, διέσπειρε τὸν πανικὸν ἐν τῇ νήσῳ. Ἡ αἰτία, ἣν δίδουσι αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαί, ὅτι τὰ στρατεύματα χρειάζονται ἐν Μάλτα ἕνεκεν ἐλλείψεως στρατιωτῶν, εἶνε ἀλλόκοτος. Προξενεῖ ἐκπληξίαν τὸ, ὅτι τὸ ἀγγλικὸν στρατιωτικὸν δὲν δύναται νὰ οἰκονομήσῃ τέσσαρας λόχους, περίπου 300 στρατιώτας, ὅπως φρουρῶσι τὴν Κύπρον. Ἡ σημαντικότης τῆς νήσου ἐκ στρατηγικῆς καὶ πολιτικῆς ἀπόψεως δὲν δύναται νὰ μεγαλοποιηθῇ. Ἐν τῷ μέσῳ Κωνσταντινῶν καὶ Αἰγύπτου πρὸς τὴν ἐξέλιξιν τῆς Συριακῆς

ἀκτὴν καὶ τοὺς λιμένας, εἰς οὓς πάντες οἱ σιδηρόδρομοι ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ πρέπει νὰ σταματῶσι. Κατὰ τὴν ἐκβασιν πολέμου τινὲς μὲ τὴν Ρωσσίαν ἢ Γαλλίαν ἢ Κύπρον θὰ παρεῖγεν ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Οἱ τρεῖς μεγάλοι μας στρατιωτικοὶ τόποι ἐν τῇ Μεσογείῳ, ὅλοι αἱ νῆσοι, θὰ ἐπέτρεπον ἡμῖν, μετὰ καταλήλου ναυτικῆς δυνάμεως νὰ κυριεύσωμεν ὅλην τὴν Μεσόγειον. Οἱ τόποι οὗτοι εἶνε τὸ Γιβραλτάρ κείμενον ἐπὶ τῆς δυτικῆς εἰσόδου, ἡ Μάλτα ἐν τῷ κέντρῳ καὶ ἡ Κύπρος ἐπὶ τῆς δυτικῆς ἄκρας. Βεβαίως ἡ παρούσα Ριζοσπαστικὴ Κυβέρνησις ἐν τῷ παράφρονι φόβῳ τῆς περὶ παραδόσεως δὲν δύναται νὰ δνειρευθῇ περὶ τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς νήσου Κύπρου, ἢ κατοχῆ τῆς ὁποίας θεωρεῖται ὡς ἀριστοῦργημα τῆς πολιτικῆς τέχνης τοῦ Λόρδου Βήκονοφιλδ.

«England»

«Ἡ διαταγὴ διὰ τὴν ἀποχώρησιν τῆς ἀγγλικῆς φρουρᾶς ἐκ τῆς Κύπρου φυσικῶς διέσπειρε τὸν ἔσχατον φόβον μετὰ τῶν κατοίκων τῆς νήσου ταύτης. Δύναται τῷ ὄντι νὰ σημαίνῃ δυσὸν θάτερον, ἢ ὅτι ἡ Ἀγγλία μέλλει νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Κύπρον (ἐκ τούτου καὶ ὁ φόβος τῶν Κυπρίων), συμπέρασμός εἰς τὸν ὁποῖον δὲν εἴμεθα εὐδιάθετοι νὰ φθάσωμεν ἢ ἄλλως ὅτι ὁ Ἀγγλικὸς στρατὸς εἶνε τέσπ ἡλαττωμένος, ὥστε δὲν δύναται νὰ χορηγήσῃ εἰς αὐτοκρατορικὴν ἀποικίαν μεγάλῃς στρατηγικῆς σπουδαιότητος φρουρὰν τεσσάρων ὀνομαστικῶν λόχων πεζικοῦ. Λέγεται πρὸς ἐξήγησιν τῆς διαταγῆς, ὅτι οἱ τέσσαρες λόχοι ἀπέργονται ἐκ Κύπρου εἰς Μάλταν διὰ ν' ἀναπληρώσωσι τὰ πρό τιμῶν μηνῶν σταλέντα στρατεύματα πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν Ἀγγλικῶν δυνάμεων ἐν Αἰγύπτῳ. Δυνάμεθα ἄρα νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι δὲ ἔχουμεν ἄλλο μέσον διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Μάλτας, παρὰ τὰς ὑπεξαιρεθείσας ἐκ τῆς Κύπρου ὀλίγας ἐκατοντάδας κοκκινόφρων.»

«The People»

### ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ἐπὶ τῆς παιδαγωγικῆς καὶ τοῦ νεωτέρου διδακτικοῦ συστήματος.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου.)

Ἀρ' οὗ ἡ ἐν γένει παιδαγωγία σαφηνίσθη διὰ τῆς Ἱστορίας τῆς Ψυχολογίας καὶ τῆς Ἠθικῆς τὰ περὶ αὐτὴν στρεφόμενα θεωρητικὰ ζητήματα, ἐνώπιον νέων προσκόπεται δυσχερειῶν, ἀναγομένων εἰς τὸ πρακτικὸν αὐτῆς μέρος. Τὸν ἄνθρωπον, ὡς κοινωνικὸν ὄντα, δὲν δύναται τις νὰ μορφώσῃ δι' ἐξυτὸν καὶ μόνον ἀσχέτως πρὸς τὸν περιστοιχοῦντα αὐτὸν κόσμον ὑπάρχει μετὰ τὸ αὐτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων στενὴ σχέσις καὶ συνάφεια τὴν ὁποῖαν ὁ παιδαγωγὸς δὲν δύναται κατὰ τὸ δοκοῦν νὰ διασπάσῃ ἢ νὰ ἐξαλείψῃ. Τὴν τοιαύτην σχετικὴν τοῦ ἀνθρώπου θέσιν πρὸς τοὺς ὁμοίους του ληθμονῶν πολλάκις ὁ διδάσκων, παρεκτρέπεται τῆς ἀποστολῆς του καὶ καθιστᾷ τὸν παιδαγωγούμενον ἀνίκανον νὰ ζῆσθαι εὐαρέστως ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Ἐξ ἄλλου μέρους ἕνεκα τῶν πρακτικῶν διὰ τὴν ὑπαρξίν ἡμῶν ὄρων εἶνε ἀνεπιφύθητον ὅτι θὰ βιαιωθῶμεν νὰ ἐλαττώσωμεν τὴν πρὸς πᾶν ἰδανικὸν καὶ ἰδεώδες ἐθνοσυϊώδη πετήσιν ἡμῶν, καὶ ἐπὶ τῆς πραγματικότητος θέλομεν ὑποχρεωθῆν νὰ σχηματίσωμεν διδακτικὸν σύστημα ἀνάλογον πρὸς τὰς ἀνάγκας ἡμῶν, πρὸς τὰς παρούσας περιστάσεις, καὶ πρὸς αὐτὴν τοῦ διδασκαμένου τὴν κλίσιν.

Ὁ Κάντιος περιγράφει διὰ ζωηρῶν χρωμάτων τὴν κατ' ἀνάγκην ἀντίφασιν τῶν περὶ παιδαγωγίας ἰδανικῶν σκέψεων πρὸς τὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ πραγματικότητά. «ὡς θεμελιώδη ἀλήθειαν, λέγει δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἔπρεπε ν' ἀνατρέφωμεν τοὺς παῖδας οὐχὶ συμρῶνως πρὸς τὴν ἐνεστώσαν κοινωνικὴν ἡμῶν κατάστασιν, ἀλλ' ἐπὶ τῇ βάσει τελειότερας διαπλάσεως δυνατῆς ἐν τῷ μέλλοντι, δηλ. κατὰ τὴν περὶ ἀνθρωπότητος καὶ περὶ τοῦ ὑψηλοῦ αὐτῆς προορισμοῦ σχηματισθεῖσαν ἰδέαν.

Ἐν τῇ ἐφαρμοσμένῃ παιδαγωγίᾳ πρέπει πάντοτε ν' ἀποβλέπωμεν κατὰ καθήκον εἰς τὸ μέλλον, ὅπως εὐκολώτερον συντελεσθῇ καὶ ταχύτερον ἐπι-

τευθῆ ἡ τῆς ἀνθρωπότητος προαγωγή. Ἀλλ' εἶνε ἐπίσης ἀνάγκη ἐὰν θέλωμεν ἀμέθως νὰ ἐξυπηρετήσωμεν τὸ κοινὸν συμφέρον καὶ τῆς δεούσης νὰ τύχωμεν ὑπολήψεως, νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν μας τὴν ἐπὶ τῆς ἐποχῆς ἡμῶν κοινωνικὴν κατάστασιν, καὶ νὰ ἐργασθῶμεν διὰ τὸ ἐνεστώ, οὐχὶ δὲ καὶ διὰ μεμακρυσμένον μέλλον. Ἐκ τῆς τοιαύτης ὀρμώμενοι γνώμη, φθάνομεν ἐνώπιον νέων προτάσεων, διὰ τὴν ἀκριβῆ τῶν ὁποίων ἐξήγησιν ἀπαιτεῖται ἢ μετὰ προσοχῆς ἐρεῖνα τῶν κοινωνικῶν ἡμῶν ἀναγκῶν καὶ τῆς καταστάσεως, εἰς ἣν εὐρίσκεται σήμερον ὁ τόπος. Τὰ ἴδου διάφορα ταῦτα ζητήματα δύναται νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς ἓν μόνον: Εἰς πόσους πρέπει νὰ διαιρεθῇ βαθμοὺς ἡ τῆς παιδαγωγίας διδασκαλία; Διὰ τῆς Ψυχολογίας ἐγνώσθησαν τὰ μέσα, διὰ δὲ τῆς Ἠθικῆς ὁ σκοπὸς τῆς παιδαγωγίας. Ἐπολείπεται ἤδη νὰ μάθωμεν ἐκ τῆς κοινωνικῆς ἐπιστήμης τὰς διαιρέσεις, τοὺς βαθμοὺς τοὺς ὁποῖους πρέπει ν' ἀκολουθήσωμεν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, ὅπως θεόντως ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὰς τῆς ὕλικῆς ζωῆς ἀνάγκας.

Κατ' ἀλήθειαν οἱ ἐν τῇ διδασκαλίᾳ βαθμοὶ ἔπρεπε νὰ εἶνε τόσοι, ὅσοι καὶ διαθέσεις ὑπάρχουν τσαῦται αἱ διαιρέσεις αὐτῆς, ὅση καὶ ἡ ποικιλία τῆς καταστάσεως τῶν ἀ.θρῶπων. Ἀλλ' ἐπειδὴ εἶνε ἀδύνατος ὁ ἐπ' ἀπειρον, οὕτως εἰπεῖν διαμελισμὸς, καὶ ἀκατόρθωτος ἢ κατὰ τὴν φύσιν καὶ τὴν ἰδιοσυγκρασίαν ἐκάστου ἐξεύρεσις καὶ ἰδίως διδακτικῆς μεθόδου, περιωρίσθησαν εἰς τόσα μόνον παιδαγωγικὰ συστήματα, ὅσα καὶ κύρια ὑπάρχουσιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ τάξεις. Ἐκεῖ οὐδὲν ἀπαιτεῖται νὰ διευκρινίσωμεν, εἶνε μᾶλλον ὁ λεπτομερὴς προσδιορισμὸς τῶν ὄρων καὶ ἐξακριβώσις τῶν χαρακτηριστῶν τῶν ἐν χρήσει διδακτικῶν μεθόδων ἀνευ τούτου οὐδεμίαν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ διδασκαλία ἀνάλογος πρὸς τὰς οὐσιώδεις τῆς νήσου ἀνάγκας.

Ἡ πείρα καὶ μακρὰ σκέψις ἐκ μέρους τῶν ἐχερρονονύτων καταδεικνύουσι τὴν ἀνάγκην συστάσεως τριῶν ἰδίων ἐκπαιδευτικῶν βαθμῶν 1) τῶν

της στοιχειώδους δημοτικής εκπαίδευ-  
σεως 2) τόν της ανωτέρας δημοτικής  
διδασκαλίας, τόν εν Γαλλία όνομοζό-  
μενον ιδιικήν διδασκαλίαν, εν δέ τή  
Γερμανία πραγματικήν και 3) τόν της  
γυμνασιακής. Δύο εκ των ως εἴρηται  
βαθμῶν υπάρχουν ἤδη, ἀλλ' εκείνος  
ὅστις ἔπρεπε νά προτιμηθῆ, ὡς δυνάμε-  
νος μεγαλύτερα νά ἐξυπηρετήσῃ τὰ συμ-  
φέροντα και τήν πρόσοδον τῶν νέων  
της Σάμου δέν υπάρχει. Παρακατιόν-  
τες θέλομεν προσπαθῆσαι ν' ἀποδείξω-  
μεν διά βραχείων τήν ἐκ της ἐκ τῷ τό-  
πῳ εἰσαγωγῆς και ἐφαρμογῆς του  
προελευσμένην ὠφέλειαν.

Ἡ τοῦ λαοῦ διδασκαλία εἶνε ἡ  
σπουδαιότερά πασῶν οὐδεμίαν δέ γρή-  
ζει ἀ εὐτύχως τοιαύτη τις ἀλήθεια,  
ὡς γνωστῆ τοῖς πᾶσι και αὐταπόδει-  
κτος. Δέν ὅμως νά προσθέσωμεν ὅτι  
ἐκεῖνο, τὸ ὅποσον ἀφορμῆ γίνεται βλά-  
θης, εἶνε ὅπερ ἀναγκαίως ἀχρὶς ὡ-  
ρας τήν της διδακταλίας πρόσοδον, εἶνε  
τά ἐπ' αὐτῆς ἀπηργαιωμένα ἡ ἔνεκεν  
ἀπερισκεψίας παραμερορρωμένα φρο-  
νήματα μας. Πόσοι ἄνθρωποι, και ἐπὶ  
τῶν ἡμερῶν μας ἐτι, παραδόξως ἰσχυ-  
ρίζονται ὅτι ἡ ἐκπαίδευσις εἶνε ἀν οὐ-  
χὶ ἐπιζήμιος και ἐπιβλαβῆς διά τόν  
λαόν, τοῦλάχιστον ὅπως ἀνωρελῆς δι'  
αὐτόν, ὡς οὐδόπως δυνάμενη νά μετα-  
βάλλῃ τὰς ἐξέεις του ἡ νά βελτιώσῃ τόν  
χαρακτήρα του.

Τελευταῖον ἐν τινι εὕρισκόμενος  
συναναστρωθῆ, ἤκουσα με ἀπρίαν μου  
κύριον εἶνα διαιτηνόμενον ὅτι ἡ ἐκπαί-  
δευσις διεγείρει τόν κομπασμόν και  
τήν κενδοζητίαν, ἐξάπτει τήν φαντα-  
σίαν και τὰ πάθη, ἐτι, ἐν λόγῳ δια-  
φθείρει και ἐξυγερώνει τόν παῖδα, δι-  
αγράφουσα ἐκ της ψυχῆς του τήν τῶν  
παλαιῶν χρόνων ἀπλοϊκήν ἀγνοίαν.  
Ἄλλος τις εἶλεγεν ὅτι ἐσφαλμένως πι-  
στεύουσιν ὅτι τὰ γράμματα ἡθικοποι-  
οῦσι και ἐξευγενίζουσι τόν ἄνθρωπον,  
οὐδέποτε δέ πρέπει νά ἐλπίζωμεν ὅτι  
δι' αὐτῶν θά ἐξασφαλισθῆ, θά μονιμο-  
ποιηθῆ ἡ γενική τάξις και ἡσυχία, ὅτι  
θά γίνωμεν δι' αὐτῶν μᾶλλον τίμιαι  
και ἐνάστεται. Πρὸς ἀνασκευῆν τῶν  
τοιούτων ἰσχυρισμῶν ἐπικαλεσθῶμεν  
τόν ὀρθόν λόγον, ὅστις μᾶλλον ἢ τὰ  
παραδείγματα ἀνευρίσκει εὐχερῶς  
τὴν ἀλήθειαν. Καί πρῶτον διά νά πει-  
σθῶμεν περὶ τοῦ ἀβασίμου τῶν ως εἴ-  
ρηται παραδόξολογῶν, ἀρκεῖ νά στρέ-  
ψωμεν τήν προσοχήν μας πρὸς τήν  
συνδέουσαν τὰς διαφορούς της ψυχῆς  
ιδιότητάς ἀρμονικήν συνάσειαν. Ἡ δι-  
δασκαλία, λέγουσιν, εἶς μόνην ἀφορᾶ  
τὴν διάνοιαν· ἀλλ' ἡ διάνοια δέν ἀνα-  
πτύσσεται, ἐάν μὴ τουτοχρόνως προ-  
οδεύσῃ κατ' ἀναλογίαν και αὐτὴ ἡ  
ψυχὴ ἡ βούλησις, ἡ εὐαισθησία. Ὁ  
διὰ της διδασκαλίας ἐξωραϊσθεῖς και  
ἐξευγενισθεῖς ἄνθρωπος, ἀπαλλοτριου-  
ται της βραβυρότητος και τῶν ἀγρῶν  
ἐρεξεων, αἱ ὁποῖαι συνοδεύουσι κατ'  
ἀνάγκην τήν ἀμύθειαν. Τὰ ἤθη του,  
ἐάν μὴ τείλαν διαλευκανθῶσιν, ἐξήμε-

ρῶνται τοῦλάχιστον, ἡ καρδία του γί-  
νεται μᾶλλον εὐπλαστος, μᾶλλον εὐ-  
πρόσιτος εἰς τήν ἐκδήλωσιν ὑψηλῶν  
αἰσθημάτων, και ἰδίως εἰς τὸ της φιλο-  
πατρίας, εἰς ἐκεῖνο τὸς πρὸς τοὺς νό-  
μους και τὰ πάτρια σεβασμῶ, εἰς τὸ  
της θρησκείας. (Ὅλα τὰ εἶδη τῶν συγ-  
κινήσεων, αἱ ὁποῖαι ἐξ ἀρηρημένων  
πρόερχονται πρᾶστασεων, μόνον εἰς  
μεμερορρωμένην δύνανται νά γεννηθῶσι  
ψυχῆ. Ὁ ἐκπαιδευθεῖς ἄνθρωπος μεί-  
ζονα πάντοτε δεικνύει σεβασμῶν ἡ ὁ  
ἀμαθῆς πρὸ τοῦ μεγαλείου τοῦ Νόμου,  
και της πατρίδος. Ἀλλὰ και αὐτὰ πα-  
ραλείποντες τὰ αἰσθητά, ὀφείλομεν  
νά παραδεχθῶμεν ὅτι πᾶς εὐπαιδευτος  
ὀξύτερον και λεπτοφρέστερον διά της  
μορφώσεως ἀποκτήσας νοῦν, εἶνε και  
ἀβρότερος τοῦς τρόπους, γλυκύτερος  
τὴν συμπεριφορᾶν, και συνεπῶς ἡθικώ-  
τερος τοῦ ἀγρυμμάτου. Ὡς τοιούτος  
δὲ ἔχει και ἀκριβέστεραν περὶ τοῦ ἀ-  
γαθοῦ και τοῦ κακοῦ ἰδέαν. Εἶνε γε-  
λοῖον νά πιστεύωμεν ὅτι ἡ συνειδησις  
εἶνε ἡ αὐτὴ εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους,  
ὅτι δέν εἶνε ἐπιδεικτικὴ ἀναπτύξις,  
και ὅτι δεχόμεθα αὐτὴν τελείαν παρὰ  
της φύσεως ὡςπερ μέλος τι τοῦ σώμα-  
τος. Διὰ της σκέψεως μόνον, και της  
σπουδῆς ὁ ἄνθρωπος τελείαν λαμβάνει  
γνώσιν τοῦ καλοῦ και τοῦ καθήκοντός  
του, ἡ παιδεία λοιπὸν φωτίζει τήν συν-  
νειδησιν, διὰ της ὁποίας, ἐνισχυόμενοι,  
κάταπνίγμεν τὰ πάθη και τὰς ἀπρε-  
πεῖς ἡμῶν ἐρέξεις.

Ἀλλ' ἴσως ἤθελε τις εἰπεῖν ὅτι ἡ  
συνειδησις και ἀνεπτυγμένη ἐτι δέν  
μᾶς σώζει· πολλάκις ἐκ τοῦ κακοῦ, δι-  
ὅτι ὁ ἄνθρωπος δειλερίζεται και δεικεῖ-  
ται ὑπὸ τοῦ συμπερόντος. Τοῦτο ἐν μέ-  
ρει εἶνε ἀλήθες, ἀλλὰ πῶς ἄλλως δύ-  
ναται τις νά μάθῃ ἡ διὰ της διδασκα-  
λίας, ὅτι τὸ καλῶς ἐννοούμενον συμ-  
περόν πρέπει νά προτιμᾶται της αἰ-  
σχροκερδείας, βαναύσουσ και κτηνώ-  
δους ἰδιοτελείας τήν ὁποῖαν ἀσπάζον-  
ται οἱ ἐποφθαλιώντες ἐπὶ της εὐτυχί-  
ας τοῦ ἄλλου, οἱ ἐκ πάθους φθονοῦν-  
τες και ἀποστρεφόμενοι τὸ καλόν; Ὁ  
διὰ της παιδείας μερορρωθεῖς ἐννοεῖ ὅτι  
ἐν μόνῃ τῇ ἀρετῇ ἐγκεῖται τὸ συμπε-  
ρόν, δέν μένει δὲ ἀδιάφορος ἡ ψυχῆς  
ὡς ὁ ἀπαιδευτος πρὸ της κοινῆς γνώ-  
μησ. Ἐκ τῶν προεκτεθέντων ἔπεται ὅ-  
τι ἐν παντὶ καιρῷ και τόπῳ πᾶς ἐγ-  
γράμματος δύναται μετὰ περισσοτέρας  
ἐπιτυχίας νά ἐνστερνισθῇ τὸ καλόν, ἡ  
ὁ οὐδεμίαν τυχῶν διανοητικῆς μερορ-  
σεως ἄνθρωπος, ὡς λίαν ὁ ὀπισθοδρο-  
μικούς και ἀναξίους της ἐποχῆς των  
θεωροῦμεν τοὺς φρονούντας ὅτι ἡ δη-  
μοτικὴ ἐκπαίδευσις εἶνε οὐ μόνον ἀνω-  
φελῆς, ἀλλὰ και βλαβερά διὰ τήν κοι-  
νήν εὐημερίαν και πρόσοδον. (Ἐπεται).  
(Ἐκ της «ΣΑΜΟΥ».)

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΟΥ ΤΩΝ  
ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ ΕΠΙ ΤΗΣ  
ΠΑΡΙΑΣ ΩΣ ΦΥΤΟΥ ΠΑΡΑΓΟΝΤΟΣ  
ΙΝΑΣ.

Τὸ πρῶτον τῶντα, ὡς γνωστὸν εἰς

πολλοῦ, ἐν Κύπρῳ ὡς λαχανικῶν, εἰς  
ὀλιγούς δὲ ὡς φυτὸν παράγον ἰνας. ἡ  
δύνατο νά καταστῆ πολῦτιμος ἄρω-  
γός διὰ τόν διορισμὸν τῶν χωρικῶν.

Ἡ περιποίησις, τὴν ὁποῖαν ἀπαι-  
τοῦσι τὰ στελέχη της Πάμιας, εἶνε  
ἡ ἀκόλουθος.

Ἀπὸ συλλέξη τις τὸ πρῶτον, πρί-  
πει νά ἐκρίζωνῃ τὰ στελέχη, τὰ ὁποῖ-  
α νά δένῃ εἰς δεσμίδας, ἐκάστη τῶν  
ὁποῖων νά ἀποτελῆται, ὡς εἴπωμεν,  
ἐξ 150 ἕως 200 στελεχῶν. Τὰς δε-  
σμίδας ταύτας πρέπει τότε νά ρίπτῃ  
ἐντός της δεξαμενῆς τοῦ κήπου ὅπως  
ἐμβραχῶσι (μουσχευθῶσι) και νά ἀρί-  
νη αὐτάς ἐκεῖ ἀπὸ 8 μέχρι 12 ἡμερῶν.  
Μετὰ τὴν περίσοδον ταύτην δύναται  
νά τὰς ἐξαγάγῃ και νά συλλέξη τὰς  
ἰνας κατὰ πολὺ παρόμοιον τρόπον, ὡς  
ἐξάγει τις τὰς ἰνας της καννάθειας.

Μὲ τὰς ἰνας, ἀπὸ συλλεγῶσι, κα-  
θαρισθῶσι και λευκανθῶσιν εἰς τὸν ἡ-  
λιον, δύναται τις νά κατασκευάσῃ  
σπάγγους ἡ σχοινία, κατὰ τὴν ἐκλο-  
γὴν τοῦ παραγωγέως ἡ ἀγορασιῶ, και  
ἀν παραγῆθῃ ἀρκετὴ ποσότης  
τοιούτων, δύναται τις νά ἐξαγάγῃ  
αὐτὰ εἰς λίαν ἐπικερδαῖς τιμάς.

Δείγματα τῶν ἰνῶν της Πάμιας  
και τῶν ἐξ αὐτῶν γυναιῶν σχοινί-  
ων δύναται τις νά ἴδῃ παρὰ τῷ Γρα-  
φείῳ τοῦ Γεωργικῶ Τμήματος Λευ-  
κωτίας ἡ ἐπ' αἰτήσῃ πρὸς τὸ Γραφεί-  
ον τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Διοικητοῦ.

Πᾶς ὅστις θά ἐπεθύμει περισσοτέ-  
ρας πληροφορίας δέον νά γράψῃ ἀπ'  
εὐθείας πρὸς τὸν Ἐπιμελητὴν τῶν  
Γεωργικῶν Βιομηχανιῶν.

### ΧΡΟΝΙΚΑ.

Βεβαιούται ὅτι μοῖρα τοῦ ἀγγλι-  
κοῦ στόλου θά καταπλεύσῃ εἰς Κύ-  
προν περὶ τὰ μέσα Ὀκτωβρίου.

Κατὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ ἐν Λάρ-  
νακὶ κακουργοδικείου, λαβούταν χω-  
ραν τὴν παρελθούσαν δευτέραν, δύο  
μόνον ὑποθέσεις ἐξεδικάσθησαν, ἡ μία  
ἐπὶ φόνῳ δια λακτίσματος και ἡ ἑ-  
τέρα ἐπὶ κλοπῇ περιβάτων. Καί διὰ  
μὲν τὴν τελευταίαν τὸ δικαστήριον  
ἐξέδωκεν ἀθωωτικὴν ἀπόρριψιν διὰ ὅ-  
τι τὴν πρώτην κατεδίκασε τὸν κατηγο-  
ρούμενον Κωνσταντῆν Ἀντωνίου ἐκ  
Μαζωτοῦ εἰς ἐξ μηνῶν φυλάκισιν, δι-  
ὅτι ἐκτύπησεν ἀνευ προθέσεως νά φο-  
νεύῃ. Κατεδίκασεν ἐπίσης εἰς δύο μη-  
νῶν φυλάκισιν τὸν πατέρα τοῦ κατη-  
γορουμένου Ἀντωνίου Γρηγόρη, διότι  
εἶπεν εἰς τὸν ἐπὶ φόνῳ κατηγορούμε-  
νον νά κτυπήσῃ τὸν φονεῖντα Γεωρ-  
γῆν Ἀναστάση.

Τὴν δίκην ταύτην ὑπερέσπισε μετὰ  
πολλῆς της δυνάμειος ὁ δικηγόρος κ.  
Ν. Ρώσσης.

Τὸ Ἐπαρχιακὸν Διοικητήριον Λάρ-  
νακος ἐξέδικασε τὴν παρελθούσαν πα-

ρασκευῆ, ἐξ ποινικᾶς ὑποθέσεις, ἀξι-  
ας ἀναγραφῆς :

1ον. Κατεδίκασε τὸν Χασᾶν Ἀχ-  
μέτ ἐκ Λάρνακος, κατηγορούμενον ἐ-  
πὶ κλοπῇ ὠρολογίου, εἰς τρίμηνον φυ-  
λάκισιν και τὰ ἐξέδω της δίκης.

2ον. Τὸν Ἀπτοῦλλᾶ Μοραπούτ και  
Ριζᾶ Καρᾶ Μεχμέτ ἐκ Λάρνακος,  
κατηγορούμενους ὅτι ἐπλήρωσαν τὸν  
Τζιουρτζῶν Ἀράπην, κατεδίκασεν εἰς  
δύο μηνῶν φυλάκισιν.

3ον. Τὸν Τζιουμτζιᾶ Ἀπτοῦλλᾶ ἐξ  
Ἀγίου Θεοδώρου, ἀποπειρηθέντα νά  
ἐκδίασῃ γυναῖκα, κατεδίκασεν εἰς ἐξ-  
μηνῶν φυλάκισιν.

4ον. Τὸν Ἀλῆ Σουλεϊμᾶν ἐκ Λευ-  
κωτίας κατηγορούμενον ἐπὶ κλοπῇ ὠ-  
ρολογίου κατεδίκασεν εἰς ἐνός ἔτους  
φυλάκισιν, ἐδιπλασιάσθη δὲ ἡ ποινὴ  
του αὐτῆ, διότι τὸ δεύτερον ἤδη κα-  
τηγορεῖται ἐπὶ κλοπῇ. Τὸν συγκατη-  
γορούμενον του Σαλήχ Σουλεϊμᾶν ἡ-  
θώωσε.

5ον. Τὸν Κυριακὸν Γεωργίου και  
Ἀντωνῆν Ἄ Κυριακοῦ ἐκ Κύπρου, κα-  
τηγορούμενους, ὅτι ἐδειραν συγγώρι-  
όν των, κατεδίκασεν εἰς τρίμηνον φυ-  
λάκισιν.

6ον. Τὸν Ὄσμᾶν Καρᾶ Μεχμέτ ἐκ  
Τόχνης κατηγορούμενον ὅτι ἐκτύπη-  
σε συγγώριόν του, κατεδίκασεν εἰς  
δύο μηνῶν φυλάκισιν.

—§—  
Τὸ ἐπ' ἀδεία ἀπουσιάζοντα κω-  
μοδικὴν Λευκάρων ἀντικαθιστᾶ ὁ κ.  
Θεμ. Μ. Πάτσας.

—§—  
Δέκα και πέντε περίπου Ἀρμένιοι  
ἀρίκοιτο προχθὲς διὰ τοῦ ἐκ Συρίας  
αὐστριακοῦ. Διηγούνται ὅτι ἀναχώρη-  
σαν πρὸ τινος ἐξ Ἀμερικῆς ἐνθα ἐπὶ  
ἐτη εἰργάζοντο ὡς σιδηροδρογοῖ, κάτο-  
χοι διαδακτριῶν ἐκδοθέντων ὑπὸ τοῦ  
ἐν Νεοδωράκῳ Γενικοῦ Προξένου της  
Τουρκίας, και διὰ Γαλλίας ἀρίκοιτο  
εἰς Ἀλεξανδρέτταν, ὅπως μεταβῶσιν  
εἰς τὰ χωρία των, ἀλλὰ δέν τοῖς ἐπε-  
τρέπη ἡ ἀπεβίβασις και στυλέντες εἰς  
Βηρυτόν ἐκρατήθησαν ἐπὶ ἓνα μῆνα,  
πῆρῶνταντες εἰς τοὺς φυλάκας 36 λί-  
ρας. Π αἰτία της κρατήσεως των ἦτο,  
πῶς ληρῶσι διαταγαῖ ἐκ Κωνσταν-  
τινουπόλεως, καθότι φαίνεται, πᾶς  
Ἀρμένιος ἐγκαταλιπὼν ἀπαξ τὴν ὀ-  
θωμανικὴν ἐπικράτειαν δι' Ἀμερικὴν  
δέν δύναται νά ἐπιστρέψῃ εἰς Τουρ-  
κίαν.

Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι θά ζητήσωσιν,  
ὡς μαυθάνομεν, ὅπως ἡ Κυβέρνησις  
της Κύπρου φέρῃ τὴν ὑπόθεσιν ὑπ' ὀ-  
φιν της Ὑψηλῆς Πύλης.

—§—  
Ἐξέδόθη ἀγγλιτικὴ ὑπὸ της Κυρίας  
Λewis βιβλίον περὶ της ἡμετέρας νή-  
του, ἐπιγραφόμενον «Εὐτυπώσεις Κυ-  
ρίας ἐκ Κύπρου.» Τοῦτο ἐλπίζομεν νά  
δημοσιεύσωμεν κατὰ μετὰφρασιν ἐν ἐ-  
περλλίδι τοῦ «Νέου Ἐθ-ους».

—§—  
Κατὰ τὴν «Νέαν Ἡμέραν» τὰ  
γεγραμμένα φύλλα ἀκείνουσι τὴν

στρατιωτικήν αδυναμίαν τῆς Ἀγγλίας, ἥτις, ἵνα πέμψῃ τέσσαρας μόνον λόγους εἰς Μελίτην. ἤναγκασθη νὰ καταλίπῃ τὴν Κύπρον ἀνεύρουσας

—§—

Ὁ διοικητὴς Λευκωσίας δέχεται πρόσφορον διὰ τὴν ἐκκίεσιν τῶν ἐπιτοῦ Γρωθόου λακων γιόνος

—§—

Τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης δευτέρας κατέπλευσεν ἐνταῦθα ἐν τῶν ἀτυμοπλοίων τῆς ἐταιρείας «Prince Line», ἔπερ ἀνεχώρησε τὴν ἐπιτοῦσαν.

—§—

Ἀφίκετο ἐν Κύπρῳ διὰ τοῦ ἀγγλικοῦ ἐυελπίου ἀσκησιάρχου κ. Πολύβιος Μοδινός, προτιθέμενος, ἀφοῦ διατρίψῃ ἐπὶ τινα χρόνον ἐν Λεμεσῶ, νὰ ἐγκατασταθῇ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

—§—

Ἐπανέκυρψεν ἐκ Πόρτ Σάϊδ ὁ Γενικὸς Διοικητὴς τῶν ἐν Κύπρῳ καταστημάτων τῆς Ὁθ. Τραπεζίτης μετὰ τῆς κυρίας τοῦ κ. von Millingen.

—§—

Ἀφίκετο ὁ κ. W. Mallass ἐξεύστατος τῆς Ὁθ. Τραπεζίτης.

—§—

Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας χάριν ἐπιστήμονικῆς παιδείσεως ὁ κ. Εὐστ. Εὐαγγελίδης, καὶ εἰς Ἐλβετίαν ὁ κ. Παπαδόπουλος, ἔπως σπουδάσῃ εὐρύτερον τὰ παιδαγωγικά. Ἀνεχώρησαν ἐπίσης χάριν σπουδῶν εἰς Σμύρνην αἱ δεσποινίδες Κ. Οικονομάκη, καὶ Δ. Κανθοπούλου, καὶ ὁ κ. Ν. Ι. Εὐθυμιάδης, εἰς Βηρυτὸν δὲ ὁ κ. Α. Η. Φατάλλας.

—§—

Ὁ μουσικὸς θίασος τῶν Βοημιδῶν ἀνεχώρησε τὴν τρίτην εἰς Βηρυτὸν πρὸς μεγίστην θλίψιν τῆς χρυσῆς νεολαίας μας.

—§—

Ἀνεχώρησεν ἐπίσης καὶ ὁ ἐκ τεσσάρων ἀνδρῶν μουσικὸς θίασος, ὅστις ἐπαινεῖται ἐν τῷ κερρανεῖῳ «Ἐδῆμ.»

—§—

Τὴν παρελθούσαν τρίτην ἀφίκετο ἐνταῦθα ὁ «Νέος Γάλλος Ἡρακλῆς» κ. Χριστόδ. Διακεκριμένος παλαιστής, προτιθέμενος νὰ δώσῃ παραστάσεις τινὰς ἀθλητικῆς δυνάμεως. Τὴν πρώτην παράστασιν ἔδωκε τὴν ἐσπέραν τῆς πέμπτης ἐν τῷ κερρανεῖῳ «Ἐδῆμ» τοῦ κ. Φ. Καρμεφυλάκη, καθ' ἣν ἐξέπληξε τὸ δημόσιον διὰ τῶν ἀσκήσεων αὐτοῦ, αἵτινες καὶ ρώμην ἀσυνήθη καὶ τέχνην ἀπαράμιλλον ἀπαιτοῦσι. Ὁ κ. Χριστόδ. μετὰ μεγάλης εὐκολίας καὶ δεξιότητος ἐγείρει βάρη ὑπέρογκα καὶ διὰ τῶν χειρῶν καὶ διὰ τῶν σιαγόνων. Μετὰ τὸν ἰσχυρὸν βραχιόνά του ὑψώσε σφαῖρας 100 περίπου ὀκάδων ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς, διὰ δὲ τῶν σιαγόνων ἐκράτησε βυτίον, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ ἐκάθητο ἄνθρωποι. Κόμπει σιδερέας ράβδους καὶ θέτει ἐπὶ τοῦ στήθους λιθίνας πλάκας φρεσῶν διαστάσεων, τὰς ὁποίας θραύουσι διὰ σφύριγγος δύο ρυμμάλλοι ἄνδρες.

Ὁ κ. Χριστόδ. προσκαλεῖ εἰς πάλιν οἰονόηποτε, καὶ ἂν δὲν τὸν καταβλήῃ προτείνει μισθὸν, κατὰ τὸ πρόγραμμά του, 100 φράγκων, ἀρκεῖ νὰ τὴν εἰδοποιήσῃ πρὸ 10 ὡρῶν.

—§—

Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ὁ κ. Γεώργιος Γωσίου Πρωτοπλάτῃ ἤρραδωνίσθη τὴν δεσποινίδα Μαρτιάναν Ἀποστόλου. Εὐχόμεθα αὐτοῖς τὴν στέψιν ταχεῖον καὶ εὐδαίμονα.

—§—

Χθὲς κατέπλευσεν τὸ Γαλλικὸν ἀτυμοπλοῖον τῆς ἐταιρείας «Messageries Maritimes», ὅπερ ἀνεχώρησεν αὐθιμέρον.

—§—

Τὴν δευτέραν ἀναμένεται τὸ «Φουρτουνα» κερμίζον τὰς γραμματοπῆρας τῆς Εὐρώπης καὶ τὸ «Dankeld.»

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΛΟΓΟΣ  
ΘΕΛΙΚΑΥΤΗΣ ΑΝΗΣΥΧΙΑΣ

Ἀξιότιμὲ κ. συντάκτα  
τοῦ «Νέου Ἐθνος».

Ἐπειδὴ καὶ διὰ τοῦ τύπου καὶ δι' ἄλλων μέσων διεδόθη ἡ φήμη εἶναι ἐν τῷ ἐφετεῖῳ ἡ μεταξὺ Ἀρχιεπισκόπου καὶ Ἡγουμένου τοῦ Ἁγίου Νεοφύτου δίκη ἀπέδη ὑπὲρ τοῦ δευτέρου, πάντες, πλὴν βεβηχίως τῶν ὀπαδῶν τῆς Θείμης, ἐνόμισαν εἶναι τὸ Ἐφετεῖον καταργησάν τὰ πρόνοια τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἐκέρυξε τὸν Ἡγούμενον ἀνιξίτητον, καὶ πλείστοι ἀπετάθησαν πρὸς ἡμᾶς ἀνυπομονούντες νὰ μάθωσι ποῖα μέτρα σκέπτεται νὰ λάβῃ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κατόπιν τῆς ἀπεράσεως ταύτης τοῦ Ἐφετεῖου. Πρὸς ἡσυχίαν ἔθεν τῶν φίλων φρονούντων τῇ Ἐκκλησίᾳ παρακαλεῖσθε νὰ δημοσιεύσῃτε τὴν ἀκόλουθα:

Ἡ ἀπερίσκετος τοῦ πρωτοδικείου Κτηματογνώμωνος ἡκρωθῆ ὑπὸ τοῦ Ἐφετεῖου λόγῳ παρατυπίας δικονομικῆς, τοῦ ὅπερ οὐδεμίαν ἔχει σχέσηιν πρὸς τὴν οὐσίαν τῆς ὑπόθεσεως. Ἡ θέσις ἀρκ. τοῦ Ἡγουμένου πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον μένει οἷα ἦτο καὶ πρὸ τῆς δίκης. Τὰ πρόνοια τοῦ Ἀρχιεπισκόπου μένουσιν ἀθικτα. Ὁ Ἡγούμενος ἐξακολουθεῖ νὰ εἶνε πανμύνης, καὶ οὐδὲ δικαίωμα ἔχει νὰ ἐπέμψῃ εἰς τὰ τῆς διαχειρίσεως τοῦ Μοναστηρίου τοῦ Ἁγίου Νεοφύτου. Περιπλέον δὲ πιστεύομεν ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος οὐ ἐξέλη τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὸν μετριότητας καὶ θὰ λύσῃ ριζικῶς τὸ ζήτημα κατὰ τρόπον ἐν πλήρει ἀρμονίᾳ καὶ πρὸς τοὺς Ἱεροῦς τῆς Ἐκκλησίας κανόνας καὶ πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ βαρύτητα αὐτοῦ.

Θ. ΘΕΟΔΩΤΟΥ, Δικηγόρος.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 14)26 Ἰουλίου 91.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΠΛΗΘΥΣΙΣ.

ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΙΝΑΣ ΚΑΙ  
ΙΑΠΩΝΙΑΣ.

Ἐκ τοῦ θεάτρου τῶν μαχῶν.  
Κατὰ τὰς ἐν Λονδίῳ ἀληθείας

εἰδήσεις ἐκ Σουλ, ὁ Ἰαπωνικὸς στρατός προχωρεῖ πάντοτε. Τὸ σῶμα τοῦ Γεσάν προσέβαλεν ἰσχυρὰν θέσιν τῶν Κινέζων ἐν Σιγγ-Σουέν.

Οἱ περὶ τὴν μάχην ταύτην ἀπώλειαν εἰς 2,300. Προστίθει καὶ οἱ τὰ Ἰαπωνικὰ στρατεύματα ἦσαν τριπλάσια τῶν Κινεζικῶν.

Κατὰ νεώτερον τηλεγράφημα ληφθὲν ἐν Λονδίῳ ἐκ Πιγγ-Γιάγγ αἱ ὀλικαὶ ἀπώλειαι τῶν Κινέζων ἀνέρχονται εἰς 17 χιλιάδας ἀνδρῶν. Ἐξ αὐτῶν 14,500 συνελήφθησαν αἰχμαλώτοι. Μεταξὺ τῶν αἰχμαλώτων τούτων συγκαταριθμούνται ὁ στρατηγὸς καὶ ὀλόκληρον τὸ Κινεζικὸν ἐπιτελεῖον.

Τὴν αὐγὴν τοῦ Σαββάτου οἱ Ἰάπωνες προσέβαλον τὰς θέσεις τῶν Κινέζων ἐν Πιγγ-Γιάγγ. Κατ' ἀκολουσίαν τῆς προσβολῆς ταύτης ἐπηκολούθησε μεγάλη μάχη ἥτις διήρκεσεν ἐπὶ πολλὰς ὥρας. Ἐπὶ τέλους οἱ Ἰάπωνες ἐκυρίευσαν τὴν θέσιν προσβαλόντες αὐτὴν ἀμφοτέρωθεν καὶ ἐνσπείραντες τὸν πανικὸν μεταξὺ τῶν Κινέζων.

Ἐκ τῶν 20,000 Κινέζων, οἵτινες ἔλασον μέρος εἰς τὴν μάχην ταύτην, 16,000 ἐφρονέθησαν ἡ ἡχμαλωτισθῆσαν.

Αἱ ἀπώλειαι τῶν Ἰαπώνων ἀνέρχονται εἰς μόλις 30 νεκροὺς καὶ 270 τραυματίας.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΜΠΟΥΡΖΟΑ.

Ἀπεδίσθεν ἐν Τουλῶν ὁ ἀντιναύαρχος τοῦ Γαλλικοῦ ναυτικοῦ Μπουρζοᾶ εἰς ἡλικίαν 60 ἐτῶν, πάσχων ἀπὸ μὲνόςσοδαρως.

Ἡ το διακεκριμένος ναυτικὸς καὶ ἔφερε τὸ παράσημον τῆς Λεγεώνας. Ἐξαιρετικαί τῷ ἀπεδύθησαν κατὰ τὴν κηδεῖαν τοῦ τιμαί.

ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ  
ΕΝ Τῇ ΝΟΤΙῳ ΑΦΡΙΚῃ.

Ἐκ τοῦ ἀκρωτηρίου (τῆς νοτιωτάτης Ἀφρικῆς) ἀγγέλλεται ὅτι ἐν ἐκτάκτῳ συνελεύσει, συγκληθῆσιν ἐν Μπρέμερσδορφ τῆς Ζουαζιλάνδης, ἡ βασίλισσα τοῦ κράτους τούτου καὶ οἱ ὑπουργοὶ αὐτῆς ἀπερίσταν νὰ ζητήσωσι τὴν ἀγγλικὴν προστασίαν καὶ ν' ἀρνηθῶσι τὴν εἰς τοὺς Βόερος ὑπαγωγὴν.

Τηλεγραφήματα ἐκ Παρισίων εἶχον ἀγγεῖλαι εἶναι ἀπίως χωροῦσιν αἱ πρὸς ἐπιτελεῖν προσηγγίσεως Γαλλίας καὶ Ἰταλίας διαπραγματεύσεις, αἵτινες ἐλπίζεται εἶναι ἀπολήξωσιν εἰς εὐτυχὲς ἀποτελεσμα. Ἡ εἰδήσις αὕτη, ἀσχετῶς πρὸς τὸ ἀναμφισβήτητον ἀγαθόν, ὅπερ θὰ προέκυπτεν ἐκ τῆς ἐπαληθεύσεως αὐτῆς φαίνεται κυρουμένη ὑπὸ ἀλλεπαλλήλων τινῶν γεγονότων μαρτυρούτω, οὐσιώδη τινὰ τροπὴν τῶν ἐν Ρώμῃ πνευμάτω, ὡς πρὸς τὰς πρὸς τὴν Γαλλίαν σχέσεις τῆς χειρονήσου.

Ὁ Ρωμικὸς λαὸς ἀναφέρει ὅτι ἡ Ἰταλία προτίθεται ὑπὲρ πᾶν ἄλλο τὴν διατήρησιν τῆς ἰσσοροπίας ἐν τῇ Μεσογείῳ, δικαίως δὲ διεφεύθησαν αἱ ἀναδημοσιευθεῖσαι εἰδήσεις, ὧν τὸ ἀνυπόστατον ἀποδείκνυσι καὶ ἡ εἰς Γάραντα ἐπάνοδος τοῦ στόλου κατὰ τὴν τῆς Σεπτεμβρίου.

Ἐν Ἀγγλίᾳ τὸ ζήτημα τῆς βουλῆς τῶν λόρδων προκαλεῖ ἰκανὸν πάταγον. Ὁ Γάμπερλαῦν, ἐνωτικὸς φιλελεύθερος, ἐφέξε τὸ ἐργαδικὸν νομοσχέδιον τοῦ Γλάδττωνος, προσέθηκε δὲ ὅτι μάτην καταβίλλονται ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως προσπάθειαι πρὸς διάλυσιν καὶ καταργησιν τῆς βουλῆς τῶν λόρδων.

Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλλιέλμος ἐφθόνησε καὶ τὴν μουσικὴν δόξαν, ἀπηύθυνε δ' εἰς τὴν βασίλισσαν Μαργαρίταν ἄσμα ποιηθὲν καὶ τοισθὲν ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐξείρον τὰ φυσικὰ καὶ ἐπικτήτα τῆς ἀνάστης χαρίσματα.

Ἡ «Ἡχώ», τὸ ὄργανον τῶν ριζοσπαστῶν, διαψεύδει διαρρηθῆν τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ Σταμπούλωρ, ὅτι δὴθεν πρὸ τριετίας ἐπροτάθη αὐτῷ ὁ διαμελισμὸς τῆς Μακεδονίας ὑπὸ τῆς τότε ριζοσπαστικῆς κυβερνήσεως ἐν Βερολίῳ.

Ἐκ Βελιγραδίου ἠγγέθη ἐπανειλημμένως ὅτι ἐν τῇ Παλαιᾷ Σερβίᾳ ἐγένοντο σπουδαῖαι ταραχαὶ καὶ ὅτι ἰδίως ἐξακιχίλοι Τυρκοαλβανοὶ εἰσέβαλον εἰς τὴν κώμην Σιενίτσαν, ἥς ὁ διοικητὴς ἐζήτησεν ἐπιγόντως ἐπικουρίας. Ἀλλὰ πολλαίς εἰδήσεσι τῆς αὐτῆς φύσεως ἐκ σερβικῆς προελεύσεως ἐφωραθήσαν ἀνυπόστατοι ἢ ὑπερβολικαί.

Καθ' ὅς ὁ παρισινὸς «Χρόνος» ἔχει πληροφορίας ἐκ Σοφίας, τὸ ὑπουργεῖον Στετλῶρ καὶ Ραδοσλάβωφ θὰ πικρατῆρῃ ἄμα τὰς νέας βουλαιτικὰς ἐκλογαίς.

Μόλις τὴν ὁ τρίχοντος ἐσβέσθησαν οἱ πυρκαῖαι τῶν δασῶν τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ κατάσβεσις ὀφείλεται εἰς ραγδαίαν βροχάν, αἵτινες κατέκλυσαν τὴν πεδιάδα τῆς Βισκόνας.

Ἀγγέλλονται οἱ γάμοι τοῦ πρίγκηπος Φραγκίσκου Ἰωσήφ Βάττεμπεργ, ὑπολοχαγῶ ἐν τῷ στρατῷ τῆς Ἑσθίας, μετὰ τῆς πλουσίας ἀμερικανίδος Ἄνας Γούλδ. Τὸ ἐτήσιον αὐτῆς εἰσόδημα ἀνέρχεται εἰς 600 χιλιάδας φράγκων.

Τηλεγραφήματα ἐκ Βιέννης πρὸς τὰ «Ἡμερηθια Νέα», ὅτι εἶνε βέβαιον ὅτι ὑπάρχει ἐν Σερβίᾳ συνωμοσία, σκοπούσα τὸν ἐκθρονισμὸν τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου.

Τηλεγράφημα ἐκ Σατωδῶν ἀγγέλλει ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας παρεῖστη εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν, δι' ἧς ἐπερατώθησαν τὰ φθινοπωρινὰ γυμνάσια καὶ ἡ ὁποία ὑπῆρξε λαμπροτάτη. Εἰς τὸ στρατιωτικὸν ἀριστον, ὅπερ ἐπηκολούθησε τὴν ἐπιθεώρησιν, ὁ Καζιμίρ Περὶ ἔφερε θερμὴν πρόποσιν ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑ

ΤΟ ΑΠΕΙΛΗΤΙΚΟΝ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΣΤΑΜΠΟΥΛΩΦ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΗΓΕΜΟΝΑ ΤΟΥ.

Αί «Ειδήσεις της Πετρούπολεως» δημοσιεύουσιν αντίγραφον του απειλητικού γράμματος, όπερ άπηύθυνεν ό Σταμπούλωφ εις τόν πρίγκηπα Φερδινάνδον, πριν ή καταλίπη την άρχήν. Έκ του γράμματος τούτου καταφαίνεται ότι, ότε ό Σταμπούλωφ έφωράθη έπιδουλευθείς την τιμήν του ύπουργού των Στρατιωτικών Σάδωφ, ό πρίγκηψ άπηύθυνεν αύτῷ έκ Βιέννης κρυπτογραφικόν τηλεγράφημα, έν ώ άπεκάλει φύλην και άνανδρον την διαγωγήν του.

Είς άπάντησιν ό πρωθυπουργός άπηύθυνεν εις τόν ήγεμόνα του έπιστολήν έξ εικοσι σελίδων, έν ή έμέμερετο αύτόν ως ύποθάλλοντα την άντιπολίτευσιν και καταδίδοντα αύτῆ τά σχέδιά του. Άπεκάλει τόν πρίγκηπα χαμαιλέοντα, φιλόδοξον, παράσπονδον, συνένοχον εις τριάκοντα, τουλάχιστον πράξεις, άς ή άντιπολίτευσις έβρινε παρανόμους. Ό Σταμπούλωφ ίσχυρίζετο σὺν άλλοις ότι την βίαν ήναγκάσθη να μεταχειρισθῆ τὸ πρῶτον, διαταγή του πρίγκηπος, κατά περικαλλούς Ούγγαριδος έλθούσης εις Σοφίαν, όπως έπιτύχη ίκανοποίησιν έπί παραπτώματι διαπραχθέντι υπό του Φερδινάνδου, ότε ήτο έτι άξιωματικός έν Ούγγαρία. Το γράμμα προσήπτεν εις τόν πρίγκηπα πολλές άλλας έλαφρότητας, πολλά άλλα σκάνδαλα διαπραχθέντα έν Σοφία, Φιλιππουπόλει και Τυρνόβω, κατήγγελλεν αύτόν ως σπαταλήσαντα τά χρήματα του κράτους εις ίπιζημίους κερδοσκοπίας, ήπειλει δ' έν τέλει τόν πρίγκηπα, έν περιπτώσει δίκης, δι' άποκαλύψεων, αίτινες θα κατέφερον κατ' αύτου δεινά κτυπήματα.

Έπειδή τά διεννατα φύλλα σιγῶσιν έτι, άγνωσμένον, γράρει ή «Ν. Ημέρα», εάν πράγματι τὸ δημοσιευθέν έν Πετρούπολει γράμμα είνε αυθεντικόν. Άλλ' εάν αληθῶς ό Σταμπούλωφ έτόλμησε ν' άπευθύνη τοιοῦτο γράμμα εις τόν ήγεμόνα και να παραδώση αύτό εις την δημοσιότητα, είνε πρόδηλον ότι έπίκεινται σκάνδαλα δεινότερα των μέχρι τούδε. Παρά τας παραινέσεις των άγγλικών και αυστρουγγαρικῶν φύλλων, ό ήγεμὼν δέν δύναται ν' άνεχθῆ τὴν ύπερβολήν ὕβρεως και όφείλει χάριν της τιμής του να καταδιώξη άμειλίχως τόν άνδρα, εις ό όφείλει τὸ στέμμα του, ή διάστασις δ' αυτη θ' άποβῆ όλεθρία εις την Βουλγαρίαν και θα σείση έκ θεμελιῶν τὸ καθεστῶς. Έξ έπιστολής εις τῶν έστῶτων ύπουργῶν, ληφθείσης εις Βιέννην, έξάγεται ότι άπεφασίσθη ή εις δίκην παραπομπή του Σταμπούλωφ και ότι εις την προσεχῆ Σοβράνην ήξ ύποβληθῆ κατ' αὐτό

κατηγορητήριον ως σπαταλήσαντος και σφετερισθέντος δημόσια χρήματα. Αυτός ό Σταμπούλωφ θεωρεῖ βέβαιον ότι θα ριθῆ προσεχῶς εις την φυλακήν του Μέλανος Τζαμίου, ένθα έρριψεν αύτός τόν Καραβέλωφ. Οι νιοί ύπουργοί κρίνουσιν αύτόν έπικίνδυνον έφ' όσον είνε έλεύθερος. Έν γένει οι είδήμνες φρονούσιν, ότι έπίκεινται έν Βουλγαρία σπουδαία γεγονότα.

Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΣ ΕΝ ΕΤΕΙ 2000

Ό έν Παρισίαις άκαδημαϊκός και διάσημος χημικός Berthelot έξέφώνησεν έν συμποσίῳ δοθέντι παρά χημικῶν λόγον, έν ώ παρέσχεν φανταστικὴν εικόνα της ανθρωπότητος του μέλλοντος, του πολιτισμοῦ των προσεχῶν χρόνων, οἷον θα μεταπλάσῃ αύτόν ή έπιστήμη. Ό λόγος ούτος είνε περίεργος σελίς, χαρακτηριστικώτατη δια τὸ παράβολον των έλπίδων, άς έμπνέουσιν αι μεγάλαι πρόδοι της έπιστήμης. Δι' ταῦτα θεωρησάμεν χρήσιμον την εις τούς ήμετέρους άναγνώστας μετιδῶσιν του ώραιου τούτου λόγου του κορυφαίου των Γάλλων χημικῶν, περιστάνοντος εύφραδῶς την δια της χημείας μεταμόρφωσιν του ανθρωπίνου βίου.

«Τὸ μέλλον της χημείας εἶναι άνευ άμφιβολίας πολλῶν άνωτερον του παρελθόντος αύτης. Άφεί με να εἶπω εις ήμᾶς τὰ περί τούτου δειρά μου. Είνε ωραϊον τὸ βαινειν πρὸς τὰ πρόσω δια των πραγμάτων μὲν, οἷακις τούτο είνε δυνατόν, αλλά πάντοτε όμως δια της διανοίας. Η έλπίς είνε ή ώδοῦσα τόν ανθρωπον και περιέχουσα εις αύτόν την πρὸς τὰ μεγάλα ένεργείαν. Δοθεΐσις δέ άπαξ της ώθήσεως, δέν πραγματοποιοῦνται μὲν πάντοτε τὰ προσδοκῶθίνα, αλλά πραγματοποιεῖται όμως άλλο τι, πολλάκις έτι έπιφανέστερον. Τίς θα ήθελε τολμήσει να προαγγείλῃ πρὸ εκούτων έτων την φωτογραφίαν και τὸ τηλεφώνον;

«Αετέ με λοιπόν να εἶπω εις ήμᾶς τὰ δειρά μου. Η ώρα είνε κατάλληλος, διότι μετὰ την πόσιν εκφράζει τις τὰ ένδομυχούτα μυστικά.

«Εγείνε πολλάκις λόγος περί του μέλλοντος των ανθρωπίνων κοινωνιῶν. εἰς φαντασῶ λοιπόν και εγὼ αύτάς οἷα εἶναι: έν έτει 2000 έννοεῖται ότι θα εξεστάσω αύτάς εκ χημικῆς άπόψεως, άφ' οἷ άλλως ή χημεία ήτο τὸ άντικείμενον του ήμετέρου συμποσίου τούτου.

Έν εκείνω τῷ χρόνῳ δέν θα ύπάρχωσι πλέον έν τῷ κόσμῳ οὔτε γεωπονία, οὔτε ποιμένες, οὔτε γεωργοί. Το πρόβλημα της ανθρωπίνης ύπάρξεως, δια της καλλιέργειας της γῆς θα έχῃ καταργηθῆ δια της χημείας. Δέν θα ύπάρχωσι πλέον άνθρακωρυχέα και ύποχθόνια βιομηχανία, κατ' ακολουθίαν οὔδε άπεργίαι ορυχέων. Το πρόβλημα των καυσίμων ὕλων θα καταργηθῆ δια της συνδρομῆς της χημείας και της φυσικῆς. Δέν θα ύπάρχωσι πλέον οὔτε τελωνεία, οὔτε προστατευτικόν σύστημα, οὔτε πόλεμοι, οὔτε σύνορα ποτιζόμενα υπό αἵματός ανθρωπίνου. Η άεροπορία μετὰ των εκ της χημείας εκπηγάζόντων κινητηρίων αυτης οργάνων θα έχῃ μεταβάλλει πάντα ταῦτα εις πράγματα παρελθόντα και άπραγματούμενα. Η ανθρωπότης θα έχῃ προχωρήσει τότε πολύ πρὸς την πραγματοποίησιν των ονειρων του σοσιαλισμοῦ... , άρκεί να κατορθωθῆ ή ανακάλυψις χημείας πνευματικῆς μελλούσης να μεταβάλλῃ την ήθικὴν φύσιν του ανθρωπου επ' ίσης ριζικῶς όσον ή καθ' ήμᾶς χημεία μεταβάλλει την ὕλικήν φύσιν.

Αί έπαγγελίαι αύται είνε μεγάλα, αλλά πῶς θα πραγματοποιῶσι; Τούτο θα περαθῶ να εἶπω εις ήμᾶς.

Τὸ θεμελιῶδες πρόβλημα της βιομηχανίας έγκειται εις την ανακάλυψιν πηγῶν ενεργείας ανεξάντλητων και άνανευμένων σχεδόν άνευ έργασίας.

Είδομεν ήδη την δύναμιν των ανθρωπίνων χειρῶν άντεκαθισταμένην υπό της του άτμου, ήτοι υπό της χημικῆς ενεργείας της εκπηγάζουσης εκ της καύσεως του άνθρακος: αλλά τὸ ὕλικόν τούτο κατ' ανάγκην έξάγεται έπιπόνως από της γῆς και ή ποσότης αύτου έλαττεῖται άπύστως. Πρέπει να εύρεθῆ τι καλλίτερον πρὸς άντικατάστασιν αύτου, ή δέ βάσις της ανακάλυψεως ταύτης είνε εύληπτος: πρέπει να χρησιμοποιηθῆ ή ήλεκτρικὴ θερμότης, πρέπει να χρησιμοποιηθῆ ή έν τῷ κέντρῳ της γῆνης σφαιρας θερμότης. Αί άνηκεῖς πρόδοι της έπιστήμης παρέχουσι την εύλογον έλπίδα, ότι θα έπιτευχθῆ ή χρῆσις των νέων τούτων πηγῶν ενεργείας άτελευτήτου. Θα ήρκει ή σκαφή φρεάτων έχόντων βάθος τρισχιλίων μέχρι τετραχιλίων μέτρων, τοῦθ' όπερ δέν ύπερβαίνει ίσως ήδη τὰ μέσα της σημερινῆς μηχανικῆς, και πολύ μάλλον της του μέλλοντος.

Έν τῷ βάθει εκείνω θα εύρεθῆ ή θερμότης, πηγὴ πάσης ζωῆς και πάσης τέχνης. Το δέν έν τῷ βάθει ὕδωρ τούτων των φρεάτων έμελλε να έρχεται εις θερμοκρασίαν ὕψηλὴν και άναπτύσσει πῶσιν ίκανήν πρὸς κίνησιν πάσης οἰασηποτε μηχανῆς.

Η δέ άίνεμος του ὕδατος εκείνου διύλις, έμελλε να παράγῃ τὸ καθαρὸν εκείνο ὕδωρ τὸ άπηλλαγμένον παντός μικροβίου, όπερ άναζητοῦμεν σήμερα δια μεγάλων δαπανῶν έν πηγαῖς ένίοτε μεμολυσμέναις. Έν τῷ βάθει εκείνω ή έπιστήμη του μέλλοντος θα ποκ-ήσῃ πηγήν θερμοηλεκτρικῆς ενεργείας άπεριορίστου και άπύστου άνανεουμένης. Θα παρίστατο λοιπόν ή δύναμις άπανταχῶ, έν άπασιν τοῖς σημείοις της γῆνης σφαιρας, και πολλάκις γιλιετηρίδες αἰώνων θα παρήρχοντο πριν ή έπέλθῃ αίσθητή μείωσις της μεγάλης δυνάμεως ταύτης.

Άλλ' έπανελάβομεν εις τὸ προκείμενον, ήτοι εις την χημείαν. Ό λέγων πηγήν ενεργείας θερμογόνου ή ήλεκτρικῆς λέγει πηγήν ενεργείας χημικῆς. Τοιαύτης δ' ύπαρχούσης πηγῆς, ή κατασκευὴ πάντων των χημικῶν προϊόντων άπεβαίνει εύχερης και οικονομικῆ έν παντί χρόνῳ και τόπῳ, έν παντί σημείῳ της έπιφανείας της γῆνης σφαιρας.

Οὔτω θα εύρεθῆ ή οικονομικὴ λύσις του μεγίστου ίσως των εις την χημείαν άναγομένων προβλημάτων, του της κατασκευῆς των θερεπτικῶν ὕλων. Και κατ' άρχήν μὲν είνε ήδη λευκίμων ή σύνθεσις των λιπῶν και των ελαίων έχει κατορθωθῆ από τεσσαρκοκαεσίαις, ή δέ των σακχάρων και των ὕδρογονανθράκων συντελεῖται σήμερα και ή των άζωτούγων αμινάτων δέν άπέχει πολύ από της πραγματοποίησεως. Οὔτω δὴ τὸ πρόβλημα των τροφίμων, μή το λησμονήσωμεν, είνε πρόβλημα χημικόν. Καθ' ήν ήμεραν ή ενεργεία κατορθωθῆ οικονομικῶς δέν θα βραδύνη να έπέλθῃ και ή κατασκευὴ παντοειδῶν τροφίμων δια του άνθρακος, παραλαμβανομένου από του άνθρακικοῦ όξέος, του ὕδρογόνου και του ὀξυγόνου, λαμβανομένου από του ὕδατος, δια του άζώτου, έξαχμμένου εκ της άμοσφαιρας.

Τούθ' όπερ μέχρι τούδε έπραξαν τὰ φυτά, βοηθούμενα υπό της εκ του περιβάλλοντος συμπαντος παραλαμβανομένης ενεργείας τελουμένων ήμετε ήδη και θα τελώσωμεν έτι καλλίτερον πρὸόντος του χρόνου κατὰ τρόπον εκτενέστερον και έντελέστερον ή ή φύσις, διότι τσαούτη είνε ή δύναμις της χημικῆς συνθέσεως.

«Θά έλθῃ ήμέρα, καθ' ήν εκαστος θα συμπαραλαμβάνῃ πρὸς ίδίαν τροφήν θηκάσιον άζωτούγων ὕλων, βῶλον λιπαρῶν οἰσῶν, μικρὸν τεμάχιον άμύλου ή σακχάρου, φελλίδιον άρωματικῶν ήδουμάτων, ταῦτα πάντα κατασκευασμένα οικονομικῶς και εις άνεξαντλήτους ποσότητες: υπό των ήμετέρων έργαστασίων. Και δὴ θα παράγονται τῦττα πάντα άνεξαρτήτως από των άκωνομίστων έποχῶν του έτους, της βροχῆς ή της ξηρασίας, της θερμοτήτος της μαραινούσης τὰ φυτά ή του παγετοῦ του καταστρέφοντος πᾶσαν έλπίδα κερπορορίας, και εἶναι άπηλλαγμένα των παθογόνων ένείνων μικροβίων, της εἰτίας των έπιδημιῶν, των πολέμων της ανθρωπίνης ζωῆς.

Τὴν ήμέραν εκείνην ή χημεία θα έχῃ έπιτελέσει: έν τῷ κόσμῳ μεταβλήθη ριζικῆ, ής

οὔδεις δύναται να προυπολογίσῃ την έκτασιν. Δέν θα ύπάρχωσι πλέον οὔτε άγροί καλυπτόμενοι υπό άμνητων, οὔτε άμπελωνες, οὔτε λευκῶνες πλήρεις κτηνῶν. Τοῦ δέ ανθρωπου θα ὕψη ή γλυκύτης και ήθικότης, έπειδή θα καύση να ζῆ έν μέσῳ σφαγῶν και καταστροφῆς πλασμάτων ζώντων. Δέν θα ύπάρχῃ πλέον διαφορά μεταξύ χωρῶν εύφρων και χωρῶν άφρων. Ίσως μάλιστα δι' άμυώδεις έρμημοι άποβῶσιν ή έπίλεκτος διαμονή των ανθρωπίνων πολιτισμῶν, έπειδή εἶναι ὕγιενότεραι των μεμολυσμένων ποταμολώστων ή υπό της θαλασσίας άμμου προσεχωσμένων έδαφῶν και των εκ της σήψεως πεπιασμένων έλαδῶν πεδιάδων, αίτινες είνε σήμερα αι έδραι της καθ' ήμᾶς γεωργίας.

Έν δέ τῷ καθολικῷ τούτῳ βσιλείῳ της χημικῆς δυνάμεως μή πιστεύσητε δι' προσωρισται να εκλίπωσιν ή τέχνη, ή καλλονή, τὸ δέλιγτρον του ανθρωπίνου βίου. Η γῆνη έπιφάνεια θα καύση χρησιμοποιουμένη ως σήμερα ή μάλλον, άς τὸ εἶπωμεν ταπεινῆ τῆ φωνῆ, παραμορφομένη υπό των εις γεωμετρικὰ σχήματα σχιζόντων αυτην έργων του γεωπόνου: θα καλυφθῆ δέ τότε υπό χλόης, υπό δασῶν, υπό άνθῶν. Η δέ γῆ θα καταστῆ εύρὸς κήπος, ποτιζόμενος υπό της άφθόου εκχύσεως των ὕποχθόνιων ὕδατων, και τὸ ανθρωπίνον γένος θα ζῆσῃ επ' αυτης έν άφθονίᾳ και έν τῇ χαρμονίῃ του μυθεουμένου χρυσοῦ αἰῶνος. Άλλά μή νομίζητε όμως, ότι θα ζήσωσιν οι ανθρωποι έν άργίᾳ και ήθικῇ διασπορῇ.

Η εργασία άποτελεῖ μέρος της εὐτυχίας. Τίς γνωρίζει τούτο καλλίτερον των ένταῦθα παρόντων χημικῶν; Δέν έχει ρηθῆ έν τῇ Σοφίᾳ Σολομῶντος, ότι ο πόνων περί την σοφίαν αυξάνει την εργασίαν; Έν τῷ μέλλοντι χρυσοῦ αἰῶνι εκαστος θα έργασθῆ εἴπερ ποτέ. Ό δέ ανθρωπος δ' εργαζόμενος είνε αγαθός, και ή εργασία είνε ή πηγή πάσης άρετῆς. Έν τῷ άνωτέρῳ εκείνω κόσμῳ εκαστος θα έργάζηται, μετὰ ζήλου, έπειδή δ' άπολαμβάνῃ τὸν καρπὸν της εργασίας αύτου, εκαστος δὲ θα εὖρῃ έν τῇ άνταμοιβῇ ταύτῃ τῇ νομίμῳ και ὀλοσχερεῖ τὰ μέσα πρὸς ὕψιστην άνάπτυξιν της πνευματικῆς, ήθικῆς και αισθητικῆς αύτου προόδου.

Κύριοι, εἴτε αν εκπληρωθῶσι ταῦτα τὰ δειρά εἴτε άλλα, θά είνε πάντοτε αληθές, ότι ή εὐτυχία άποκτάται δια της δράσεως και έν τῇ δράσει προαγομένη εις την άνωτάτην αυτης έντασιν.

«Αὐτῆ εἶστιν ή νίκη ή νικήσασα τὸν κόσμον, κατὰ τὸ άρχαϊκὸν χριστιανικόν λόγον, ή πίστις ήμῶν.»

Έκ του περιδικῶ «ΕΣΤΙΑΣ»

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΛΑΡΝΑΚΟΣ.

- Σίτος, πρὸς γρ. 12—14 τὸ κοιλόν.
- Κριθή, πρὸς γρ. 8—8 1/4
- Όροβος έντόπιος, πρὸς γρ. 16.
- Βαμβακόσπορος πρὸς γρ. 2 1/4 τὴν λίτραν.
- Βαμβάκια, πρὸς γρ. 12—13 τὴν λίτραν (δκ. 2 1/2.)
- Βρώμη, πρὸς 22 παρ. ή δκᾶ.
- Μαλλία 12—14 τὴν λίτραν.
- Έλαιον, έξωτερικῶ πρὸς γρ. 14 τὴν λίτραν.
- Έλαιον έντόπιον, πρὸς 16 τὴν λίτραν.
- Ζάχαρις, πρὸς γρ. 312 τὸν σάκκον.
- Καφές, πρὸς γρ. 21 1/2 τὴν δκᾶν γονδρ.
- Όρόβον, πρὸς γρ. 175—182 τὸν σάκκον.
- Σάπων, πρὸς γρ. 6—6 1/2 τὴν δκᾶν.
- Πετρέλαιον Καυκάσου πρὸς γρ. 36—37.
- Χαρρούπια 70—72 γρ. τὸ κνυτάρ. 180 δκᾶδῶν.
- Μὲ λίτραν άγγλικὴν γρόσια 182.
- Ό βάμβαξ, ό βαμβακόσπορος και ή σταφίς πληρώνουσι την δεκάτην κατὰ την έξαγωγήν.

Υπεύθυνος

ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

Τύποις ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ.